

FÖRBRYLLELSE, f. 5. (fam., föga brukl.) Högsta grad af bryderi, förlägenhet. — *Syn.* Se *Förvirring*.

FÖRBRYTA, förbry'ta, v. a. 5. (böjes som *Bryta*) 1) Begå något, som bryter emot lag (gudomlig eller menlig), eller hvarigenom man ådrager sig någons ovilja, vrede, hat. Förekommer under denna bem. nästan blott i förbindelse med *Hvad*, i relativa eller frågan sater, äfv. i negativa, t. ex.: *Om jag visste, hvad jag f-brutit emot dig! Hvad har han f-brutit? Jag har ingenting f-brutit.* — *Syn.* Förbryta sig, Begå, Föröfva, Bryta. — 2) Se *Förverka*. *F. lif och egendom.* — *F. sig*, v. r. Bryta, fela mot lag, pligt, samvete eller person. *F. sig emot Gud, emot lagen, emot Guds bud. F. sig emot någon. F. sig emot vänskapens lagar.* — *Syn.* Bryta, Fela, Förgå sig.

FÖRBRYTARE, m. 5. 1) En, som förbrutit sig emot lag. — *Syn.* Lagbrytare, Öfverträdare. — 2) En, som förbrutit sig enskilt, emot person. Nyttjas i denna bem. mindre ofta, och då vanligen skämtvis.

FÖRBRYTELSE, f. 5. Handling, hvarigenom man bryter emot lag, pligt, samvete eller person. Brukas mest i juridisk mening, med samma betydelse som Lagöfverträdelse, Brott, Lagbrott. *Begå en f. mot lagen. Göra sig skyldig till f. mot polisförfattningarna.*

FÖRBRYTERSKA, f. 1. Kvinna, som förbrutit sig. Jfr. *Förbrytare*.

FÖRBRÅKA, v. a. 1. (föga brukl.) Bringa i yttersta oreda. — *Syn.* Tillbråka, Borttrassla. — *Förbråkande*, n. 4.

FÖRBRÄNNA, förbrä'nna, v. a. 2. 1) Helt och hållet förtära, förstöra medelst eld. Brukas mest i det vetenskapliga språket. *F. ett ämne.* — *Syn.* Uppräna. — 2) (metallarb.) Genom felaktig behandling göra, att en metall vid smältning förenas med syre. — 3) Genom försummelse vid kokning, stekning o. s. v. orsaka, att något blir alldeles brändt utanpå, så att det får en elak smak. — 4) Vid hvarjehanda tillverkningar låta elden verka för starkt på ett ämne, så att det skadas eller förderivas. *Kalken har vid bränningen blifvit alldeles f-nd.* — *F-s*, v. d. Se *Förbrinna*.

FÖRBRÄNNA, förbrä'nna, f. 1. Den svagt sprithaltiga vätska, som vid brännvinsbränning erhålles genom den första distillationen (drankningen).

FÖRBRÄNNANDE, förbrä'nnande, n. 4. Handlingen, då man förbränner; händelsen, omständigheten, att något förbrännes.

FÖRBRÄNNARE, m. 5. (föga brukl.) En, som förbränner.

FÖRBRÄNNELIG, a. 2. (föga brukl.) Se *Brännbar*.

FÖRBRÄNNING, f. 2. 1) Se *Förbrännande*. — 2) (fys. o. kem.) Företeelsen, då en kropp, ett ämne förbrinner, d. v. s. under ljus- och värmeutveckling (eld) förenas med luftens syre.

FÖRBRÖDRA, v. a. 1. Göra till bröder och vänner, knyta broderligt vänskapsband emellan. *Handel och vetenskap f. folken.* — Nytt ord, bildad efter det tyska *verbrüder*; brukas endast i litterär, synnerligast värtalighetsstil. — *F. sig*, v. r. Ingå broderlig vänskap.

FÖRBRÖDRING, f. 2. 1) Broderlig vänskaps ingående. — 2) Broderlig vänskap. — Nytt ord, bildad efter det tyska *Verbrüderung*. Jfr. *Förbrödra*.

FÖRBUD, för'rbud, n. 5. I. Person, som af en resande skickas förut, att för honom till viss tid beställa hästar på gästgifvargårdarna. *Resa med f.*

FÖRBUD, förbud, n. 5. II. Befallning, antingen af en myndighet eller af enskilt person, att underlåta någon viss handling. *Handla mot någons f. Regeringen har låtit utgå f. emot tobaksrökning på galorna. F. emot varors införande. Det är f. på att göra det. Taga f. på, skaffa sig förbud af vederbörande myndighet emot våldsverkan på eller begagnande af något sig tillhörigt, t. ex.: Ång, hvarpå man tagit f., d. v. s. förbud att gå öfver den, under den tid, då gräset växer.*

FÖRBUDEN, förbuddän, se *Förbjuden*.

FÖRBUDSSEDEL, förbudssedel, m. 2. pl. — *sedlar.* Skrifven sedel, som af ett förbud (I) lemnas på en gästgifvargård, innehållande beställning af hästar för en efterföljande resande.

FÖRBULTA, förbultta, v. a. 1. (skeppsb.) Förmedelst indrifning af jernbultar förbinda två timmer. — *Förbultande*, n. 4. o. *Förbultning*, f. 2.

FÖRBUND, förbünd, n. 5. 1) (i allmänhet) Förening emellan personer, grundad på öfverenskommelse, i och för något visst ändamål. Brukas i denna mening sällan, utom i uttrycket: *Äkta f., äktenskap.* — 2) (pol. a) Förening emellan stater för något gemensamt ändamål (anfall, försvar, handel, o. s. v.). *Göra, sluta, ingå, träda i f. med någon. Preussen och Frankrike slöto f. emot Österrike. Scenskarne, i f. med flera tyska furstar, fäktade mot Österrike.* — Bildar sammansättningarna Anfalls-, Försvars-, Handelsförbund. — *Syn.* Allians, Liga. — b) Förbundna stater. *Achæiska, Ætoliska F-et. Tyska F-et.* — Har sammansättningen Edsförbund (det Schweiziska). — 3) (fam., nästan skämtvis) Förening emellan enskilda mot en eller flera gemensamma ovänner. — 4) (bibl. o. dogm.) *Gamla f-et*, det förbund, som Gud föreställdes hafva ingått med Abraham och hans efterkommande, d. s. s. Gamla Testamentet. *Nya f-et*, det, som Gud föreställdes hafva, genom återlösningsverket, ingått med alla dem, hvilka tro på Jesus Christus, d. s. s. Nya Testamentet. *Förbundets ark*, se *Ark*.

FÖRBUNDEN, förbünd'n, a. 2. neutr. — *et.* (egentl. part. pass. af *Förbinda*) 1) Förenad genom förbund. *De f-dna makterna.* — Brukas stundom substantivt i plur., t. ex.: *De f-dne.* — *Syn.* Allierad, Förenad. — 2) Som står i förbindelse hos någon för visad välgerning, tjänst, o. s. v. *Jag är dig mycket f. för din godhet. Göra sig någon f., se Förbinda sig* (någon). — *Syn.* Tack skyldig. — 3) Till följe af lag, pligt, samvete skyldig att göra något. *Genom lag f. att lyda. Genom kontrakt f. till något. Jag är genom löfte f. att komma.* — *Syn.* Skyldig, Pligtig, Förpligtad, Bunden. — För ordets bem. såsom particip, jfr. *Förbinda*.

FÖRBUNDSBRODER, förbündsbrödr, m. 5. pl. — *bröder.* Se *Bundsförvandt*. — Kan dock endast brukas om personer, ej om stater, någon gång i plur. om folk, t. ex. *Svenskar och Norrmän äro f-bröder.*

FÖRBUNDSBRYTARE, m. 5. En, som bryter ett förbund (bem. 2).

FÖRBUNDSDAG, m. 2. (t. *Bundestag*) Sammankomst af sändebud ifrån de stater, som utgöra Tyska Förbundet, för att öfverlägga om deras gemensamma angelägenheter.